

AQUESTA ÉS LA CASA
DELS INFANTS,

I NOSALTRES SOM ELS SEUS CONVIDATS

Des de l'equip educatiu es considera un luxe poder tenir a les famílies entre nosaltres. Sou les principals implicades a l'educació dels vostres fills i filles. Perquè tot pugui fluir en aquest espai pensat per a la infància ens sembla necessari compartir amb vosaltres algunes actituds. I és que en aquesta escola casa...

RESPECTAM EL PLOR

El plor és un mecanisme per alliberar tensions i treure angoixes, per tant, tot el que no els permetem expressar a través del plor els genera malestar. Vegem-ho com una oportunitat. Aquí el paper de l'adult és no frenar aquest procés, acompanyar i validar aquestes expressions emocionals des del respecte a l'infant perquè es senti segur i estimat. Aquí permetem plorar als infants.

RESPECTAM EL SEU JOC

Els nins i nines acaben de sortir d'una etapa egocèntrica en la qual neurològicament no estan capacitats per a compartir (encara que ens ho sembli per la imitació que fan de l'adult). Protegim que cada infant pugui disposar del temps necessari per interactuar amb el material perquè així, els donem seguretat perquè visquin experiències que els permetran, amb el temps necessari per a cadascun d'ells, experimentar amb les accions de compartir i de relacionar-se (aproximadament a partir dels 3 anys). Per tant, no els forcem a compartir, amb el temps n'aprendran per sí mateixos.

No interrompem el seu joc. Permetent així que els infants creïn les seves normes, es facin preguntes, triïn si en companyia o en solitud, es plantegin objectius propis, des del desig, el propi impuls, necessitat i moment evolutiu en què es trobin. Els infants saben jugar, és una capacitat inèrta en l'ésser humà i un dret.

No forcem el joc o l'activitat. Cada individu és lliure d'anar o no a una proposta.

Decideix el temps, el ritme, la companyia, la freqüència, etc.

RESPECTAM EL SEU TEMPS

Aquí ens adaptem al seu ritme i al de les seves necessitats. No ens anticipam a les seves propostes, interactuam amb els infants només quan ell ens ho demani... Gaudiu, ara y aquí, de l'oportunitat de només observar-los sense intervenir, és tot un privilegi. Per tant, quan entrem en aquesta casa, LA SEVA CASA, oblidem-nos de la vida accelerada que portam.

NO RECOMPENSAM NI CASTIGAM

No els diem constantment: "molt bé" amb l'objectiu que repeteixin accions, jocs, conductes ... Descriuim el que veiem i estem presents per donar valor als seus aprenentatges, per exemple: "veig que has aconseguit pujar on tu volies". No dirigim amb coaccions, amenaces o càstigs, ex: "si no et rentes les mans no et dono el menjar". I sí posem límits quan és necessari, p.e.: "primer ens rentam les mans i després anam a dinar". Quan utilitzem recompenses i càstigs fem que els infants facin les coses perquè ho diu un altre, per agradar a l'altra persona, per la motivació de l'altra. D'aquesta manera desconnecten de la motivació pròpia i es minva la curiositat i l'interès natural per descobrir i aprendre.

ELS DONAM TEMPS PER A QUÈ RESOLGUIN ELS SEUS CONFLICTES

La persona adulta no s'anticipa a resoldre els conflictes entre els infants. Aquí, observem des de la proximitat seguint el fil del conflicte per intervenir, posar límits, donar altres alternatives o models de resolució en cas que sigui necessari. La majoria de vegades els resolen tot sols.

NO ENS ANTICIPAM ALS SEUS ERRORS

D'una banda, permetem que els infants provin i visquin els "no puc" i no fem les coses per ells, els ajudem únicament en el que necessitin realment. No els llevam l'oportunitat de intentar-ho de forma autònoma i no ens anticipam a fer-ho nosaltres pensant que no podrà fer-ho.

D'altra banda, no els prohibim absolutament totes les coses "perilloses" o amb les que puguin fer-se mal (escalar, tirar pedres, grans bots...) perquè d'aquesta manera evitariem que fossin conscients dels seus propis límits i limitem l'impuls natural de llançar-se i intentar nous reptes. Tampoc els ajudem a fer coses perilloses perquè podrien sentir-se capaços de fer alguna cosa que encara no poden fer per ells mateixos realment.

RESPECTEM I CONFIEM EN LES CAPACITATS DE LA INFÀNCIA

EQUIP EDUCATIU NEXES

BIBLIOGRAFIA I MÉS

Laura Gutman. "La maternidad y el encuentro con la propia sombra" Ed. Del Nuwvo Extremo. H. Maturana "El árbol del conocimiento" ed. Lumen. Rebeca Wild "Calidad de vida" Herder Editorial.

LETHA J. Solter "Mi niño lo entiende todo" Ed. Medici.

A.S. Neill. Summerhill. "Una visión radical de la educación" Ed. Fondo de Cultura Económica.